

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 11. marts 2019
(OR. en)

7214/19

**Interinstitutionel sag:
2019/0047(NLE)**

PECHE 95

FORSLAG

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	6. marts 2019
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.:	COM(2019) 96 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS AFGØRELSE om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i partsmødet for fiskeriaftalen for det sydlige Indiske Ocean, og om ophævelse af afgørelse 9767/17

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2019) 96 final.

Bilag: COM(2019) 96 final

Bruxelles, den 6.3.2019
COM(2019) 96 final

2019/0047 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i partsmødet for fiskeriaftalen for det sydlige Indiske Ocean, og om ophævelse af afgørelse 9767/17

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører en afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på samlinger i partsmødet for fiskeriaftalen for det sydlige Indiske Ocean (SIOFA) for perioden 2019-2023 i forbindelse med den påtænkte vedtagelse af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Fiskeriaftalen for det Sydlige Indiske Ocean

Formålet med SIOFA er gennem oprettelsen af partsmødet at sikre langsigtet bevarelse af fiskeressourcerne i aftaleområdet og fremme en bæredygtig udvikling af fiskeriet. Aftalen trådte i kraft den 21. juni 2012.

Unionen er part i SIOFA, som den har ratificeret ved Rådets afgørelse 2008/780/EF¹.

2.2. SIOFA's partsmøde

SIOFA's partsmøde er et organ, der er oprettet ved SIOFA og er ansvarligt for forvaltning og bevarelse af fiskeressourcerne i det regulerede område. Det vedtager bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger med henblik på at opnå en optimal udnyttelse af de fiskeressourcer, der hører under dets kompetenceområde.

Som medlem af SIOFA's partsmøde har Unionen medbestemmelses- og stemmeret. Partsmødet træffer afgørelserne ved konsensus.

2.3. Afgørelser, der vedtages af SIOFA's partsmøde

Partsmødet har beføjelse til at vedtage bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for det fiskeri, der hører under dets kompetenceområde, og disse er bindende for de kontraherende parter.

I henhold til SIOFA's artikel 8, stk. 3, sammenholdt med regel 12.4 i SIOFA-forretningsordenen træder foranstaltningerne i kraft 90 dage efter den dato, på hvilken de kontraherende parter underrettes om dem af SIOFA.

3. HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på de årlige møder i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er), fastlægges på nuværende tidspunkt efter en tottrinsmodel. De vejledende principper og retningslinjer for Unionens holdning fastlægges i en rådsafgørelse for flere år ad gangen, hvorefter holdningen justeres forud for hvert årsmøde ved et uofficielt kommissionsdokument, som drøftes i Rådets arbejdsgruppe.

For SIOFA er denne fremgangsmåde gennemført ved Rådets afgørelse 9767/17 af 30. maj 2017, hvori Unionens holdning i SIOFA er fastlagt for perioden 2017-2021. Nævnte afgørelse indeholder de generelle principper og retningslinjer, men tager i videst muligt omfang hensyn til særlige forhold i SIOFA. I overensstemmelse med medlemsstaternes ønske indeholder den desuden en standardprocedure for fastlæggelsen af Unionens holdning fra år til år.

¹ Rådets afgørelse 2008/780/EF af 29. september 2008 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af fiskeriaftale for det sydlige Indiske Ocean (EUT L 268 af 9.10.2008, s. 27).

Ifølge afgørelse 9767/17 skal Unionens holdning i SIOFA først tages op til revision med henblik på det årlige møde i 2022. Langt de fleste af Rådets afgørelser om Unionens holdning i de forskellige RFFO'er, som Unionen er kontraherende part i, skal imidlertid revideres inden disse RFFO'ers årlige møder i 2019. Med henblik på at fremme sammenhængen mellem Unionens holdninger i alle RFFO'erne og synkronisere tidsplanen for de forskellige revisionsprocedurer bør revisionen af Unionens holdning i SIOFA for perioden 2019-2023 fremrykkes og afgørelse 9767/17 erstattes.

Afgørelse 9767/17 indeholder principperne og retningslinjerne for den nye fælles fiskeripolitik som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013², idet der også tages hensyn til målene i Kommissionens meddelelse om den eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik³. Unionens holdning til Lissabontraktaten er endvidere justeret i nævnte afgørelse.

I forbindelse med den aktuelle revision tages der, hvad angår indvirkningen af fiskeriet, hensyn til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en *europæisk strategi for plast i en cirkulær økonomi*⁴, den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen om *international havforvaltning: en dagsorden for havenes fremtid*⁵ og Rådets konklusioner om denne fælles meddelelse⁶.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Rådet vedtage afgørelser om fastlæggelse af, "hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen."

"Retsakter, der har retsvirkninger", omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, som gælder for det pågældende organ, og retsfor skrifter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"⁷.

4.1.2. Anvendelse på det foreliggende tilfælde

SIOFA's partsmøde er et organ, der er nedsat ved en aftale, nemlig SIOFA.

De retsakter, som partsmødet skal vedtage, udgør retsakter, der har retsvirkninger. De påtænkte retsakter vil være bindende i henhold til folkeretten, jf. artikel 8 i SIOFA, og vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-lovgivningen, herunder på:

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

³ COM(2011) 424 af 13.7.2011.

⁴ COM(2018) 28 final af 16.1.2018.

⁵ JOIN(2016) 49 final af 10.11.2016.

⁶ 7348/1/17 REV 1 af 24.3.2017.

⁷ Domstolens dom af 7. oktober 2014, *Tyskland mod Rådet*, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

- Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008, hvorved der oprettes en EF-ordning, som skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri)⁸
- Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009, om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik⁹, og
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder¹⁰.

De påtænkte retsakter supplerer eller ændrer ikke den institutionelle ramme for SIOFA.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den pågældende retsakt har to formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer må betragtes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, kun have ét materielt retsgrundlag, nemlig det, som det primære eller fremherskende formål eller element tilsiger.

4.2.2. Anvendelse på det foreliggende tilfælde

Hovedformålet med og indholdet af den påtænkte retsakt vedrører fiskeri. Forordning (EU) nr. 1380/2013 udgør retsgrundlaget for udarbejdelsen af de principper, der skal afspejles i denne holdning.

Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 43, stk. 2, i TEUF. Afgørelsen skal erstatte afgørelse 9767/17.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for forslaget til afgørelse bør være artikel 43, stk. 2, i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

⁸ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

⁹ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

¹⁰ EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i partsmødet for fiskeriaftalen for det sydlige Indiske Ocean, og om ophævelse af afgørelse 9767/17

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets afgørelse 2008/780/EF af 29. september 2008¹¹ tiltrådte Unionen fiskeriaftalen for det sydlige Indiske Ocean (SIOFA), hvorved SIOFA's partsmøde blev oprettet.
- (2) SIOFA's partsmøde er ansvarligt for forvaltning og bevarelse af fiskeressourcerne i SIOFA's aftaleområde. Sådanne foranstaltninger kan blive bindende for Unionen.
- (3) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013¹² skal EU sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteter er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til fødevarerforsyningssikkerheden. Det er ligeledes fastsat i nævnte forordning, at Unionen skal forvalte fiskeriet efter en forsigtighedstilgang og bestræbe sig på at sikre, at udnyttelsen af havets levende biologiske ressourcer genopretter og opretholder bestandene af befiskede arter på niveauer, der kan give det maksimale bæredygtige udbytte. Endvidere er det fastsat, at Unionen skal træffe forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, støtte udbygningen af videnskabelig viden og rådgivning, gradvis eliminere udsmid og fremme fangstmetoder, der bidrager til et mere selektivt fiskeri, til undgåelse og størst mulig begrænsning af uønskede fangster og til fiskeri med begrænset indvirkning på det marine økosystem og fiskeressourcerne. Derudover er det i forordning (EU) nr. 1380/2013 udtrykkeligt fastsat, at Unionen skal anvende disse mål og principper i forbindelse med varetagelsen af sine eksterne fiskeriforbindelser.
- (4) Som meddelt i den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen om *international havforvaltning: en dagsorden for havenes fremtid*¹³ og Rådets konklusioner om denne

¹¹ EUT L 268 af 9.10.2008, s. 27.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

¹³ JOIN(2016) 49 final af 10.11.2016.

fælles meddelelse¹⁴ er fremme af foranstaltninger til støtte og forbedring af effektiviteten af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) og, hvor det er relevant, forbedring af deres forvaltning et centralt element i Unionens indsats i disse fora.

- (5) I Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en *europæisk strategi for plast i en cirkulær økonomi*¹⁵ henvises der til specifikke foranstaltninger til reducere af plast og havforurening og til forebyggelse af, at fiskeredskaber mistes eller efterlades til søs.
- (6) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på samlinger i partsmødet for SIOFA for perioden 2019-2023, bør fastlægges, eftersom de bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger, som vedtages på det årlige partsmøde, vil være bindende for Unionen og vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-lovgivningen, nemlig Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008¹⁶, Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009¹⁷, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403¹⁸.
- (7) Ifølge Rådets afgørelse 9767/17¹⁹ skal Unionens holdning i partsmødet først tages op til revision med henblik på partsmødets årlige samling i 2022. Langt de fleste af Rådets afgørelser om Unionens holdning i de forskellige RFFO'er, som Unionen er kontraherende part i, skal imidlertid revideres inden disse RFFO'ers årlige møder i 2019. Med henblik på at fremme sammenhængen mellem Unionens holdninger i samtlige forskellige RFFO'er og strømline revisionsprocessen bør revisionen af Rådets afgørelse 9767/17 fremrykkes, og nævnte afgørelse bør ophæves og erstattes med en ny afgørelse for perioden 2019-2023.
- (8) I betragtning af udviklingen i fiskeressourcerne i SIOFA's aftaleområde og det deraf følgende behov for, at der i Unionens holdning tages hensyn til den nye udvikling, herunder nye videnskabelige og andre oplysninger, der forelægges forud for eller på samlinger i SIOFA's partsmøde, skal der i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde mellem EU-institutionerne som fastsat i artikel 13, stk. 2, i TEU fastlægges procedurer for præciseringen fra år til år af Unionens holdning for perioden 2019-2023 —

¹⁴ 7348/1/17 REV 1 af 24.3.2017.

¹⁵ COM(2018) 28 final af 16.1.2018.

¹⁶ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

¹⁷ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81).

¹⁹ Rådets afgørelse af 30. maj 2017 om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på samlinger i partsmødet for fiskeriaftalen for det sydlige Indiske Ocean (SIOFA) og om ophævelse af Rådets afgørelse af 25. oktober 2012 om fastlæggelse af den holdning, som Unionen skal indtage inden for rammerne af fiskeriaftalen for det sydlige Indiske Ocean (SIOFA).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på samlinger i partsmødet for fiskeriaftalen for det sydlige Indiske Ocean (SIOFA), er fastlagt i bilag I.

Artikel 2

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på samlinger i SIOFA's partsmøde, præciseres fra år til år i overensstemmelse med bilag II.

Artikel 3

Unionens holdning, som er fastlagt i bilag I, vurderes og revideres i givet fald af Rådet på forslag af Kommissionen senest med henblik på den årlige samling i SIOFA's partsmøde i 2024.

Artikel 4

Afgørelse 9767/17 af 30. maj 2017 ophæves.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

Formand